

ارزیابی خطر زمین لغزش با استفاده از داده‌های سنجش از دور و مدل حداکثر آنتروپی

(منطقه مورد مطالعه: حوضه آبخیز کمه، جنوب استان اصفهان)

رضا ذاکری نژاد* – استادیار گروه جغرافیا طبیعی دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی، دانشگاه اصفهان.
ناهید عموشاهی – دانش آموخته کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه اصفهان.

پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۱۱/۱۲ تائید نهایی: ۱۴۰۰/۱۰/۴

چکیده

نایابداری دامنه‌های طبیعی یکی از پدیده‌های ژئومورفولوژیکی و زمین‌شناسی است که در تغییر شکل سطح زمین نقش موثری دارد. از بین حرکات دامنه‌ای زمین لغزش‌ها با توجه به تکرار وقوع این پدیده و خسارات زیان بار آن از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است. شناسایی و بخش‌بندی نواحی مستعد لغزش و پهنه‌بندی خطر آن، گامی مهم در ارزیابی خطرات محیطی به شمار رفته و نقش انکارنکردنی در مدیریت حوضه‌های آبخیز ایفا می‌کند. در این پژوهش با استفاده از مدل مکسنت (حداکثر آنتروپی) به پهنه‌بندی زمین لغزش در حوضه آبخیز کمه در جنوب استان اصفهان پرداخته شد. در پژوهش مورد نظر از ۱۳ متغیر (ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمین‌شناسی، تراکم پوشش گیاهی، کاربری اراضی، بافت خاک، فاصله از گسل، فاصله از جاده، فاصله از آبراهه، شاخص رطوبت توپوگرافی، شاخص قدرت آبراهه و میانگین بارش سالانه) استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد که مهمترین عوامل تاثیرگذار بر مدل احتمال خطر زمین لغزش، فاصله از آبراهه (۱۷/۱ درصد)، زمین‌شناسی (۱۴/۱ درصد) و فاصله از جاده (۱۳ درصد) می‌باشند. همچنین نتایج حاصل از سطح زیر منحنی AUC برای داده‌های آموزشی برابر با ۰/۹۳۱ و برای داده‌های تعلیمی ۰/۸۸۷ به دست آمد، که نشان دهنده این است که قدرت تشخیص مدل بسیار بالا بوده است و مدل به خوبی می‌تواند مناطق مختلف خطر زمین لغزش را از یکدیگر تفکیک کند. بر اساس نتایج حاصل شده، از کل مساحت منطقه مورد مطالعه، ۱۳۹۷۶۰ هکتار (۸۴/۶۹۰ درصد) خیلی کم خطر، ۱۵۴۴۹/۵ هکتار (۹/۳۶ درصد) کم خطر، ۶۹۰۳/۳۹ هکتار (۴/۱۸ درصد) نسبتاً کم خطر، ۲۴۵۶/۸۵ هکتار (۱/۴۸ درصد) پر خطر و ۴۴۵/۹۱ هکتار (۰/۲۷ درصد) در طبقه خیلی پر خطر قرار دارد.

واژگان کلیدی: زمین لغزش، مدل مکسنت، حوضه آبخیز کمه.

مقدمه

نایابداری دامنه های طبیعی یکی از پدیده های ژئومورفولوژیکی و زمین شناسی است که در تغییر شکل سطح زمین نقش مؤثری دارد (مدی و همکاران، ۱۳۹۴). زمانی که این فرایند فعالیت های انسانی را تحت تاثیر قرار دهد به پدیده ای خطرناک تبدیل می شوند (پائولتی^۱ و همکاران، ۲۰۱۳). یکی از وظایف مهم دانش ژئومورفولوژی کاربردی بررسی موقعیت مکان های خطرپذیر در برابر انواع مخاطرات ژئومورفولوژیک است (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۴). از میان حرکات دامنه ای زمین لغزش ها با توجه به تکرار وقوع این پدیده و خسارات زیان بار آن از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است (محمدنیا و فلاح قالهری، ۱۳۹۷). زمین لغزش عبارت است از پایین افتادن یا حرکت یکپارچه و اغلب سریع حجمی از مواد رسوبی در امتداد دامنه (محمدی، ۱۳۸۷). زمین لغزش همواره در سطح جهان موجب مرگ و میر سالانه هزاران نفر و خسارت های سنگین مالی و اقتصادی به مناطق مسکونی می شود، همچنین زمین لغزش از جمله مخاطرات زمینی با فراوانی وقوع بالا در ایران است و آثار آن در بسیاری از دامنه های نیمه خشک تا مرطوب مستعد کشور دیده می شود (محمدخان و همکاران، ۱۳۹۳). شناسایی و بخش بندی نواحی مستعد لغزش و پهنه بندی خطر آن، گامی مهم در ارزیابی خطرات محیطی به شمار رفته و نقش انکارنکردنی در مدیریت حوضه آبخیز ایفا می کند. تهیه نقشه وقوع خطر زمین لغزش، ابزاری اساسی برای فعالیت های مدیریت بحران در نواحی کوهستانی است (دهال^۲، ۲۰۰۸). پهنه بندی زمین لغزش شامل تقسیم بندی سطح زمین به مناطق مجزا و رتبه بندی کردن این مناطق براساس درجه واقعی یا پتانسیل خطر ناشی از بروز زمین لغزش بر روی شبیب دامنه ها است (محمدخان و همکاران، ۱۳۹۳). در سال های اخیر با توجه به صدمات زمین لغزش در زیرساخت های جامعه مانند جاده ها و ساختمان ها، تلاش های زیادی در زمینه شناسایی مناطق مستعد وقوع زمین لغزش صورت گرفته است (حسین پور میل آغاردان و همکاران، ۱۳۹۳).

در مطالعه ای در حوضه بدرانلو به پهنه بندی خطر زمین لغزش با استفاده از روش ANP پرداخته شد، که در این پژوهش از هشت پارامتر بارندگی سالانه، جهت شبیب، فاصله از آبراهه، فاصله از مراکز مسکونی، فاصله از گسل، سنگ شناسی، میزان شبیب دامنه و کاربری اراضی استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که ۳۰/۴۳ درصد از منطقه با خطر متوسط، ۳۷/۶۸ درصد با خطر زیاد و ۳/۸۹ درصد با خطر بسیار زیاد مواجه هستند (جعفری و همکاران، ۱۳۹۸).

در بسیاری از مطالعات پهنه بندی از روش فازی برای تهیه نقشه خطر زمین لغزش استفاده شده که در یک مطالعه با استفاده از این روش و پارامترهای شبیب، جهت شبیب، ارتفاع، زمین شناسی، کاربری اراضی، فاصله از جاده ها، فاصله از شبکه زهکشی، فاصله از گسل و نقشه بارندگی به بررسی خطر زمین لغزش در حوضه آبخیز ایلام پرداختند. در این پژوهش از گامای ۰/۲، ۰/۵، ۰/۸ و ۰/۹ استفاده شد. نتایج نشان داد که گامای ۰/۰ دارای دقت بیشتر و بهتری برای تهیه نقشه زمین لغزش دارا است (رستمی و همکاران، ۱۳۹۸).

مویدی و همکاران (۱۳۹۸)، با استفاده از روش های GA، ANFIS، PSO، SI و ۱۴ عامل ارتفاع، جهت شبیب، کاربری اراضی، انحنای پلان، انحنای پروفیل، نوع خاک، فاصله از رودخانه، فاصله از جاده، فاصله از گسل، بارندگی، درجه شبیب،

¹- Paoletti

²- Dahal

شاخص SPI، شاخص رطوبت توپوگرافی و سنگ شناسی به بررسی خطر زمین لغزش در اردبیل پرداختند. نتایج نشان داد که ROC دارای ۹۱۴/۰ و SI دارای ۸۲۱/۰ است و بهترین عملکرد را دارا هستند. آسیتوی^۱ و همکاران (۲۰۱۹)، با استفاده از هشت پارامتر و روش شبکه عصبی فازی به بررسی خطر زمین لغزش در آندونزی پرداختند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که اجرای روش عصبی فازی بر روی داده‌های لغزش با دقت ۸۱/۳۱ درصد بدست آمد. با حذف یک ویژگی بیشترین دقت در ۸۸/۴۸٪ حاصل شد.

روی و ساحا^۲ (۲۰۱۹)، به بررسی خطر زمین لغزش در هند پرداختند. آن‌ها از روش Fuzzy-AHP و Fuzzy-LNRF و پارامترهای بارندگی، شیب، جهت شیب، ارتفاع، زمین شناسی، بافت خاک، فاصله از روختانه، فاصله از جاده، استفاده از زمین / پوشش اراضی، NDVI و TWI استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که با استفاده از روش Fuzzy-LNRF و Fuzzy-AHP به ترتیب ۳۴ و ۲۲ درصد مناطق بسیار پرخطر زمین لغزش در این منطقه هستند. همچنین مقادیر زیر منحنی‌ها برای (Fuzzy-LNRF) مقدار ۹۱ درصد و برای (Fuzzy-AHP) مقدار ۹۰ درصد و مقادیر RMSE این مدل ۰/۱۸ و ۰/۱۴ است که نشان دهنده دقت خوب هر دو مدل در شناسایی مناطق مستعد لغزش است.

پال^۳ و همکاران (۲۰۱۹)، با استفاده از روش AHP به پهنه‌بندی خطر زمین لغزش در هند پرداختند. در این پژوهش از نوع سنگ، ژئومورفولوژی، شیب، جهت شیب، تراکم زهکشی، نوع خاک، کاربری اراضی و پوشش اراضی استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که قسمت جنوبی و قسمت میانی منطقه در مقایسه با منطقه شمالی آسیب‌پذیری بسیار زیادی از زمین لغزش دارند. همچنین ۳۸/۴۸ درصد از منطقه در معرض آسیب‌پذیری بسیار کم، ۳۶/۲۶ درصد در معرض آسیب‌پذیری کم، ۱۸/۱۶ درصد در معرض آسیب‌پذیری متوسط، ۸/۵ درصد در معرض آسیب‌پذیری بالا و ۲/۵۳ درصد در معرض آسیب‌پذیری بسیار بالا قرار دارند.

کلی^۴ و همکاران (۲۰۲۰)، از پارامترهای شیب، جهت شیب، ارتفاع، نمای ارتفاع، فاصله از روختانه‌ها، کاربری اراضی، بارندگی و سنگ شناسی و روش فازی در جاده N11 در تونس انجام شد. نتایج نشان می‌دهد که مستعد بودن زمین لغزش بر اساس عملکرگ گاما فازی نتیجه بسیار قابل قبولی را با قابلیت اطمینان ۸۹٪ ارائه می‌دهد.

ثنهای^۵ و همکاران (۲۰۲۰)، با استفاده از روش FR و ۸ پارامتر به بررسی خطر زمین لغزش در ویتنام پرداختند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که ۶/۲۷ درصد از مساحت در منطقه بسیار کم، ۰/۰۳ درصد در منطقه حساس کم، ۰/۰۹ درصد در منطقه متوسط، ۴۱/۲۷ درصد از منطقه زیاد و ۲۱/۱۸ درصد در منطقه دارای خطر بسیار بالا است.

چانگ^۶ و همکاران (۲۰۲۰)، به بررسی مقایسه مدل‌های SVM، CHAID، K-means و Kohonen، جهت بررسی خطر زمین لغزش در چین پرداختند. در این پژوهش از ۱۲ پارامتر استفاده شد. نتایج نشان داد که نتایج منحنی عملکرد گیرنده (ROC) نشان می‌دهد که SVM ۸۹٪ و کمی بیشتر از مدل CHAID ۸۷٪ است. نتایج صحت نشان می‌دهد

¹. Astuti

². Roy and Saha

³. Pal

⁴. Klai

⁵. Thanh

⁶. Chang

که مدل SVM بیشترین دقت را با ۷۷/۸۰ درصد و پس از آن مدل CHAID ۷۴/۵۰ درصد، مدل Kohonen ۷۲/۸ درصد و مدل K-means ۶۹/۷ درصد نشان داده است.

هو^۱ و همکاران (۲۰۲۰)، با استفاده از ارتفاع، جهت شیب، انحنا، سنگ شناسی، فاصله از گسل، شیب، بارش، کاربری اراضی و NDVI به پیش بینی زمین لغزش در حوضه جینشا در چین پرداختند. نتایج ارزیابی نشان می دهد که نمونه های منفی (مناطق غیر لغزشی) که بر اساس مدل FT تولید می شوند معقول تر هستند و روش ترکیبی پشتیبانی شده توسط مدل های ML و SVM بالاترین بازده پیش حدود ۹۴٪ دقت کلی تولید شده توسط ساریو-FT و پس از آن ساریو-SS (۸۷٪) و ساریو-RS (۶۵٪) دارند.

ژائو^۲ و همکاران (۲۰۲۰)، از ۲۶۳ نقطه زمین لغزش شناسایی شد و نقشه موجودی لغزش زمین ایجاد شد و مکان های لغزش به طور تصادفی به ۷۰ درصد (داده های آموزشی) و ۳۰ درصد (داده های اعتبار سنجی) تقسیم شدند. آن ها از چهار مدل FT، BFT، RFFT و DFT و ۱۴ پارامتر برای تهیه نقشه زمین لغزش استفاده کردند. نتایج نشان که سطح زیر منحنی (AUC) برای چهار مدل بزرگتر از ۷۴٪ بود. در بین آن ها، مدل BFT از سه مدل دیگر بهتر است. ووجتكوا و ووجتك (۲۰۲۰)^۳، با استفاده از روش AHP و پارامترهای زاویه شیب، زمین شناس، جهت شیب، ارتفاع، فاصله از رودخانه ها، فاصله از گسل و کاربری اراضی به تهیه نقشه خطر زمین لغزش در اسلواکی پرداختند. بر اساس نقشه حساسیت به دست آمده ۵۱/۹۸ درصد از کل منطقه مورد مطالعه دارای کلاس حساسیت بالا و بسیار بالا است. همچنین ۶۰٪ درصد از نقشه خطر ایجاد شده با واقعیت هم خوانی داشته و صحت متوجه دارد.

این مطالعه با هدف شناسایی پهنه بندی خطر زمین لغزش در حوضه کمه در جنوب شهرستان سمیرم انجام شده است. شهرستان سمیرم به علت قرار داشتن بر روی پهنه لر زه زمین ساخت زاگرس از نواحی حساس به لغزش زمین می باشد. وقوع زمین لغزش های فراوان گواه حساسیت این نواحی می باشد که ضرورت این مطالعه را پیش نمایان می سازد.

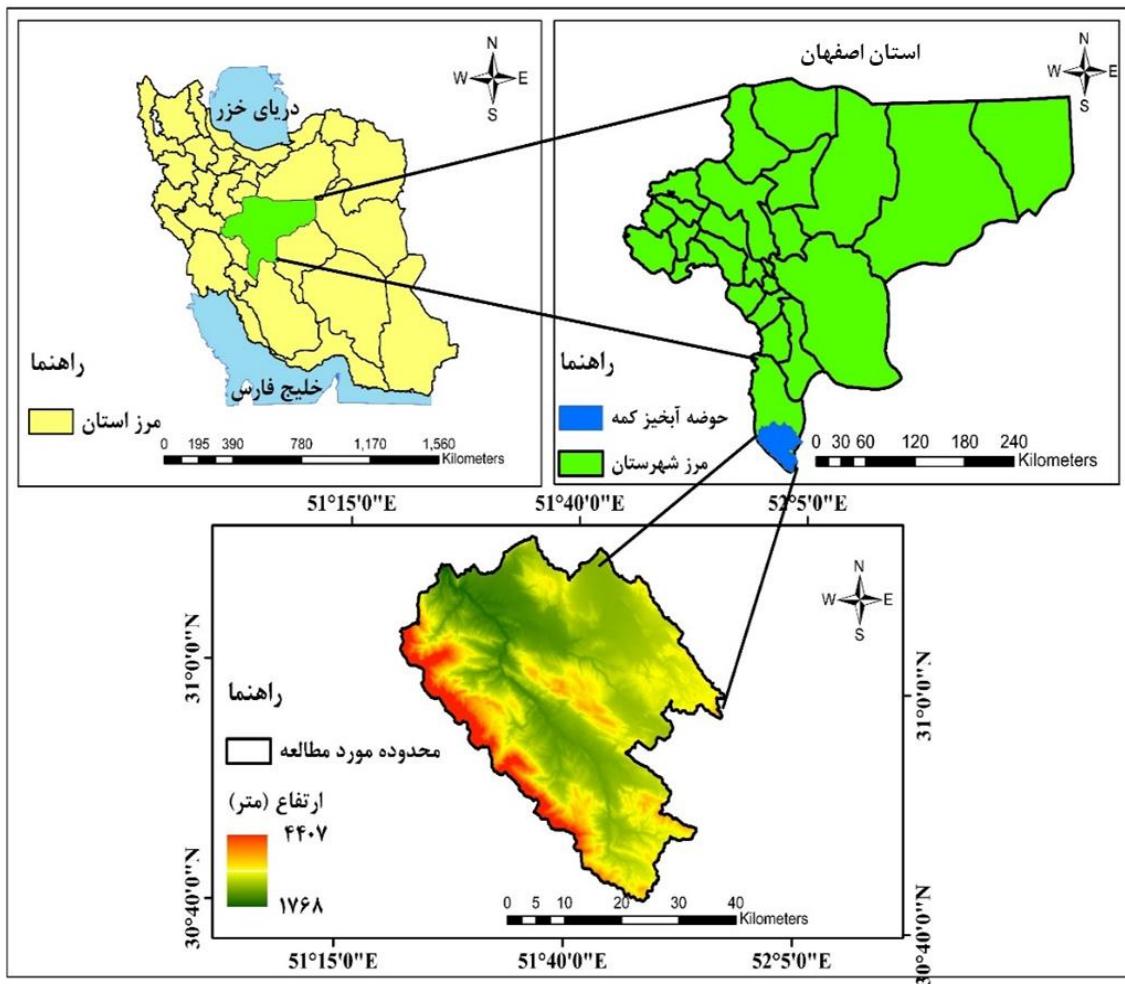
روش تحقیق منطقه مورد مطالعه

حوضه آبخیز کمه با مساحت ۱۶۵۰ هکتار در مختصات ۳۰ درجه و ۴۲ دقیقه تا ۳۱ درجه و ۱۱ دقیقه عرض شمالی و ۵۱ درجه و ۲۱ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۵۶ دقیقه طول شرقی در جنوب اصفهان و در مرز با استان های فارس و کهگلويه و بویر احمد قرار دارد که از نظر تقسیمات سیاسی بخشی از شهرستان سمیرم در استان اصفهان است. این حوضه آبخیز دارای ارتفاع متوسط ۲۵۰۰ متری از سطح دریا و شیب متوسط ۲۸ درصدی در کوهپایه های شرقی کوهستان دنا قرار گرفته و منطقه ای سردسیر است. منطقه مورد مطالعه در شکل ۱ نشان داده شده است.

¹. Hu

². Zhao

³. Vojteková & Vojtek

شکل ۱: منطقه حوضه مورد مطالعه در جنوب شهرستان سمیرم

منابع داده‌ها و ابزارها

نقشه‌های که در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفتند شامل: نقشه مدل‌های رقومی ارتفاع ASTER GDEM، نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰، عکس‌های هوایی ۱:۴۰۰۰۰، داده‌های بارش سازمان هواشناسی، تصاویر گوگل ارث، می باشد که در ادامه به معرفی هر یک تز شاخص‌های تهیه شده با استفاده از این داده‌ها پرداخته می شود.

مدل حداکثر آنتروپی (MaxEnt)

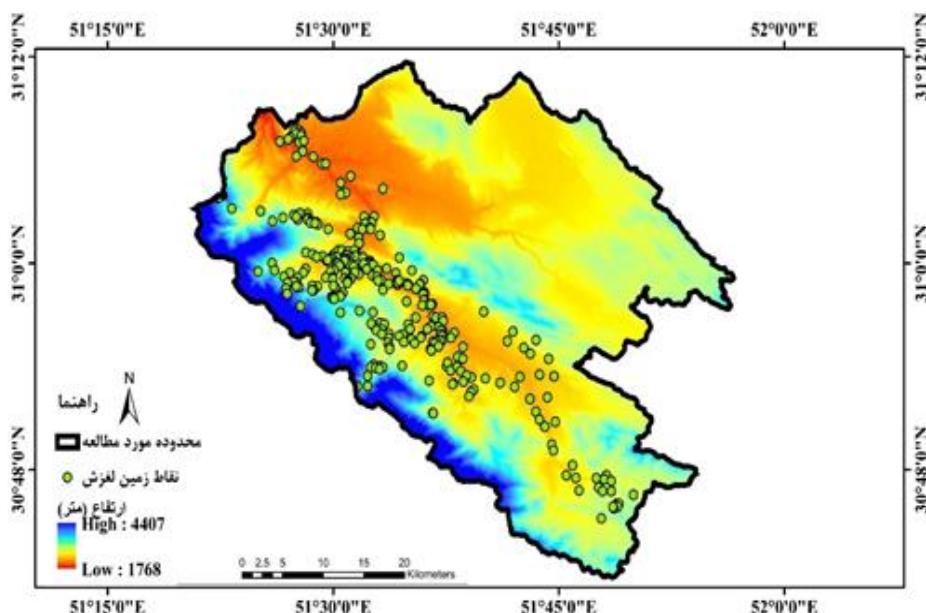
مدل مکسنت یکی از الگوریتم‌های بسیار رایج یادگیری ماشینی است. اصل این روش به حداکثر آنتروپی یا نزدیک به واقعیت بر می‌گردد. ماکریم آنتروپی یا حداکثر آشفتگی نام قانون دوم ترمودینامیک است، که آن را به نام قانون افزایش آشفتگی نیز می‌شناسند. اولین کسی که از این قانون در جایی غیراز مباحث ترمودینامیک صحبت کرد ادوین تامپسون بود. اصل ماکریم آنتروپی بیان می‌دارد که در تخمین یک توزیع نامعلوم توزیعی نزدیک به واقعیت است که دارای حداکثر آشفتگی است (زیدی و همکاران، ۱۳۹۲).

این روش به ویژه در مواردی که تنها داده های موقع و وجود دارند و سایر روش ها مانند رگرسیون لجستیکی کارآمد نیستند، استفاده می شوند و در این حالت پیش بینی های حاصل از این مدل بسیار قابل اعتمادتر بوده و از پشتونه تحلیلی بالایی برخوردار است. در نرم افزار مکسنت، لایه های ورودی همان اطلاعات موقع زمین لغزش ولایه های تاثیرگذار بر موقع زمین لغزش هستند. فرمت لایه های محیط زیستی باید با پسوند ASCII وارد شوند. نقاط موقع زمین لغزش، در یک فایل اکسل و با فرمت CSV. در نرم افزار قابل استفاده خواهد بود. در اکسل نقاط زمین لغزش به همراه (X) مختصات طول جغرافیایی و (Y) مختصات عرض جغرافیایی از موقع زمین لغزش ثبت می شود.

لایه ها (Layers) شامل تعدادی فایل های شبکه ای با قالب (ESRI.asc) است که هر کدام توصیف کننده یک پارامتر محیطی است و سلول ها همگی باید یک مرز داشته باشند (به این معنی که مرز بیرونی لایه ها باید بر هم منطبق باشد و اندازه سلول در تمام لایه ها با هم برابر باشد). این لایه ها می بایستی به صورت لایه های رستری، در نرم افزار ArcGIS تهیه شده باشند.

تهیه نقشه نقاط زمین لغزش

در ابتدای این پژوهش جهت اجرای مدل نیاز به داده های آموزشی به مدل می باشد که در در این تحقیق نقاط زمین لغزش های به موقع پیوسته در منطقه مورد مطالعه می باشند. به منظور انجام این پژوهش، نقاط مشاهداتی زمین لغزش با استفاده از مطالعات میدانی، استفاده از عکس های هوایی و همچنین استفاده از مجموع داده های زمین لغزش معاونت آبخیزداری سازمان جنگل ها، مراتع و آبخیزداری کشور استخراج و مورد استفاده قرار گرفت (www.fwr.ir) (شکل ۲). در این پژوهش از نرم افزار مکسنت نسخه k ۳,۴,۱ برای ترسیم مدل و تهیه نقشه احتمال موقع زمین لغزش مورد استفاده قرار گرفته است. از نرم افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی (ArcGIS 10.8) برای تهیه و آماده سازی لایه ها استفاده شده است.

شکل ۲: نقاط زمین لغزش در حوضه مورد مطالعه

تهییه نقشه پارامترهای موثر بر وقوع زمین لغزش

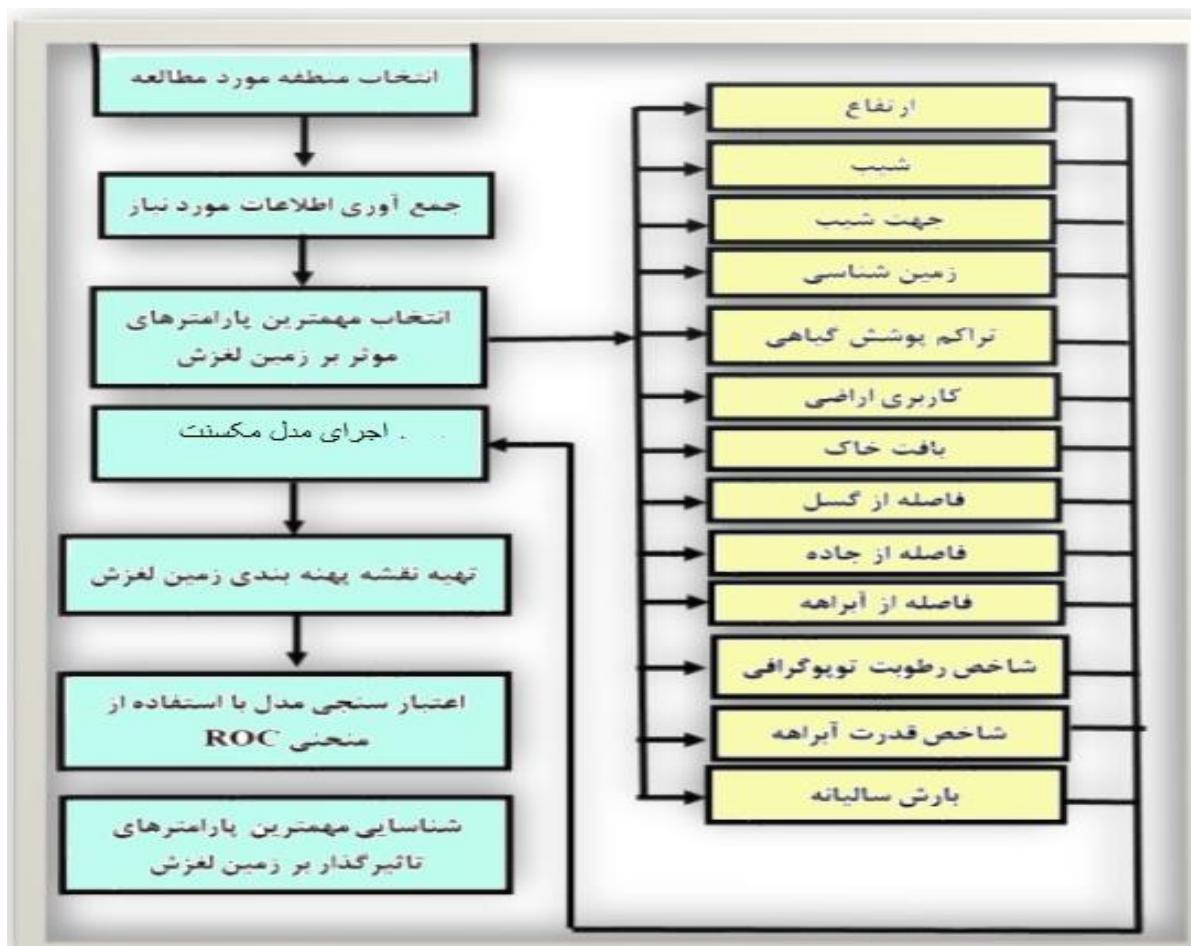
همانطور که در فلوچارت شکل ۳، روش کار این تحقیق مشاهده می‌گردد، برای تعیین عوامل موثر بر وقوع خطر زمین لغزش ۱۳ پارامتر محیطی (ارتفاع، شب، جهت شب، زمین‌شناسی، تراکم پوشش گیاهی، کاربری اراضی، بافت خاک، فاصله از گسل، فاصله از آبراهه، شاخص رطوبت توپوگرافی، شاخص قدرت آبراهه و میانگین بارش سالانه) (جدول ۱) انتخاب شدند، که این شاخص‌ها نشان دهنده شرایط توپوگرافی، عوامل انسانی و شرایط اقلیمی منطقه مورد مطالعه بودند که با توجه به نظرات کارشناسی، مطالعات پیشین در حوضه‌های با شرایط اقلیمی و محیطی نزدیک به منطقه مورد مطالعه انتخاب شدند. شایان ذکر است این شاخص‌ها به عنوان متغیر مستقل و نقاط زمین لغزش به عنوان نقاط وابسته در مدل مورد استفاده قرار گرفت (نوجوان و همکاران ۱۳۹۸، عابدینی و همکاران ۱۳۹۹، ذاکری نژاد ۱۳۹۹ حنیفی نیا و همکاران ۱۳۹۹) (شکل ۳).

در این پژوهش شاخص‌های شب، ارتفاع، شاخص قدرت فرسایندگی و شاخص رطوبت خاک با استفاده از نقشه رقومی ارتفاع ASTERGDEM به قدرت تفکیک مکانی ۳۰ متر و در نرم افزار SAGAGIS تهییه گردید. شایان ذکر است قبل از استفاده از این مدل رقومی تصحیحات و خطاهای هیدرولوژیک نیز در نرم افزار SAGAGIS اصلاح گردید. نقشه تراکم پوشش گیاهی نیز با استفاده از داده‌های ماهواره‌ای لنdest و شاخص تفاصل نرمال شده پوشش گیاهی تهییه گردید. نقشه فاصله از آبراهه، گسل و جاده نیز در محیط نرم افزار ArcGIS 10.8 و با استفاده از دستور Euclidean distance تهییه گردید. لایه زمین‌شناسی نیز از اطلاعات سازمان زمین‌شناسی برای حوضه مورد مطالعه استفاده شد. شایان ذکر است که برای تهییه شاخص میانگین بارش سالانه نیز از داده‌های ایستگاه‌های هواشناسی مجاور منطقه و بصورت میان بابی از داده‌های نقطه‌ای تهییه گردید. برای آماده‌سازی متغیرهای محیطی از نرم‌افزار سامانه اطلاعات جغرافیایی ArcGIS 10.8 استفاده و اندازه پیکسل ۳۰ متر برای ساخت لایه‌ها در نظر گرفته شد (شکل ۴).

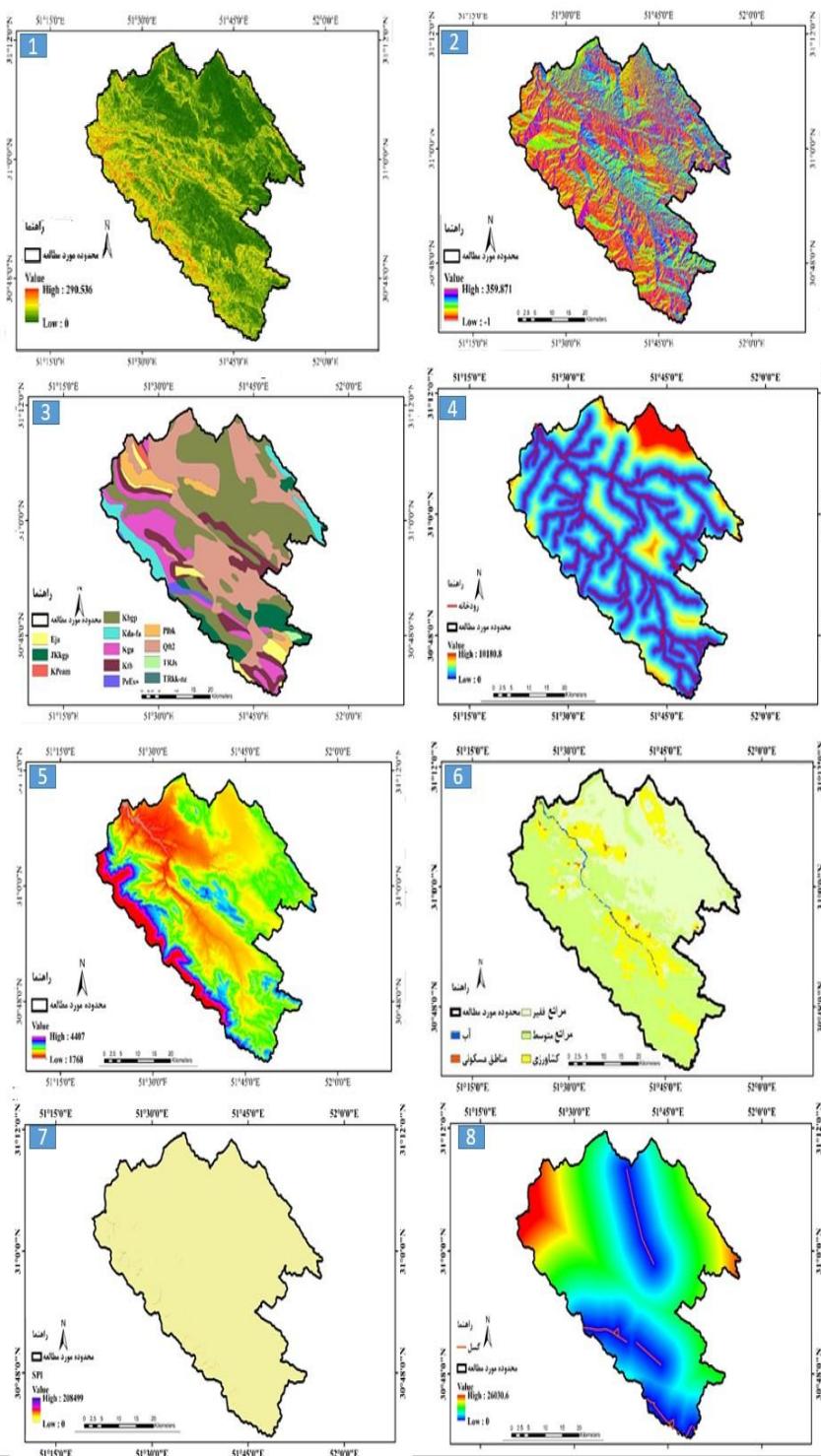
جدول ۱: معیارهای انتخاب شده برای پهنه‌بندی زمین لغزش

ردیف	معیارهای موثر بر وقوع زمین لغزش	روش و منبع مورد استفاده
۱	ارتفاع (Elevation)	مدل رقومی ارتفاع ASTERGDEM
۲	شب (Slope)	Zevenbergen & Thorn, 1987
۳	جهت شب (Aspect)	Zevenbergen & Thorn, 1987
۴	زمین‌شناسی (Geology)	استفاده از نقشه‌های زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ سازمان زمین‌شناسی کشور
۵	تراکم پوشش گیاهی (Vegetation Density Index)	شاخص تفاصل نرمال شده پوشش گیاهی (Shrub Density Index) با استفاده از تصاویر ماهواره لنdest با توان تفکیک ۳۰ متر
۶	کاربری اراضی (Land use)	استفاده از تصاویر ماهواره‌ای لنdest با توان تفکیک ۳۰ متر و عکس‌های هوایی (طبقه‌بندی نظارت شده-الگوریتم حداقل احتمال)
۷	بافت خاک (Soil texture)	نمونه برداری خاک و تیه نقشه بافت خاک در آزمایشگاه
۸	فاصله از گسل (Distance to fault)	تهییه شده در محیط ArcGIS 10.8
۹	فاصله از جاده (Distance to road)	تهییه شده در محیط ArcGIS 10.8
۱۰	فاصله از آبراهه (Distance to Stream)	تهییه شده در محیط ArcGIS 10.8

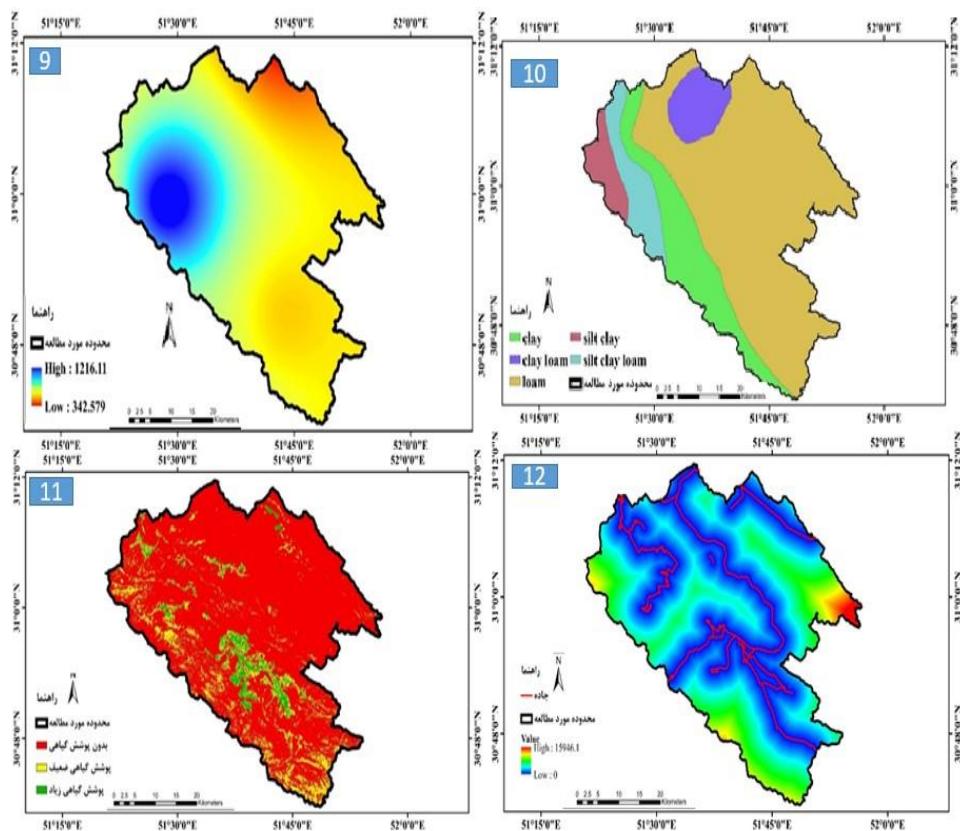
Olaya & Conrad, 2008	شاخص رطوبت توپوگرافی (Topographic Wetness Index)	۱۱
Olaya & Conrad, 2008	شاخص قدرت آبراهه (Stream Power Index)	۱۲
استفاده از داده های بارندگی سازمان هواشناسی و میان یابی در نرم افزار ArcGIS10.8	میانگین بارش سالانه (Average annual rainfall)	۱۳

شکل ۳: فلوچارت روش تحقیق

شکل ۴: نقشه شاخص‌های تهییه شده در پهنه بندی خطر زمین لغزش (۱: شیب، ۲: جهت شیب، ۳: زمین‌شناسی، ۴: فاصله از رودخانه، ۵: ارتفاع، ۶: کاربری اراضی، ۷: شاخص رطوبت توپوگرافی، ۸: فاصله از گسل)

ادامه شکل ۴: نقشه شاخص های تهیه شده در پهنه بندی خطر زمین لغزش (۹: متوسط بارندگی ۱۰: بافت خاک ۱۱: تراکم پوشش گیاهی ۱۲: فاصله از راه ها)

بررسی اعتبار مدل (Validity)

منحنی ROC (Receiver Operating Characteristics) یکی از متداول ترین روش های آماری است که به طور گسترده برای ارزیابی مدل های پیش بینی استفاده می شود (ذکری نژاد ۱۳۹۹، پالیالیکسیس^۱ و همکاران، ۲۰۰۹). سطح زیر منحنی برابر است با احتمال این که مدل برای یک نقطه زمین لغزش تصادفی انتخاب شده، احتمال وقوع زمین لغزش بالاتری از یک نقطه عدم زمین لغزش انتخاب شده در نظر بگیرد (پیرس و فریر، ۲۰۰۲). سطح زیر منحنی AUC (Area Under Curve) برابر با احتمال قدرت تشخیص میان نقاط میان زمین لغزش و عدم وقوع زمین لغزش توسط یک مدل است (فیلیپس^۲ و همکاران، ۲۰۰۴). به عبارت دیگر احتمال این است که یک نقطه وقوع زمین لغزش تصادفی انتخاب شده، احتمال حضور بالاتری از یک نقطه عدم وقوع زمین لغزش تصادفی انتخاب شده در نظر بگیرد. مقادیر مختلف سطح زیر منحنی بین ۰/۵ تا ۱ است. چنان چه سطح زیر منحنی برابر با ۰/۵ باشد بیان کننده تصادفی بودن مدل است. اگر این مقدار برابر با ۱ باشد، مدل به بهترین نحو می تواند حضور و عدم حضور را از یکدیگر تفکیک نماید. اگر مقدار سطح زیر منحنی بین ۰/۷ تا ۰/۸ باشد، مدل به عنوان یک مدل خوب در نظر گرفته می شود. اگر بین ۰/۸ تا ۰/۹ باشد، یک مدل عالی است

1. Palialexis

2. Pearce and Freeber

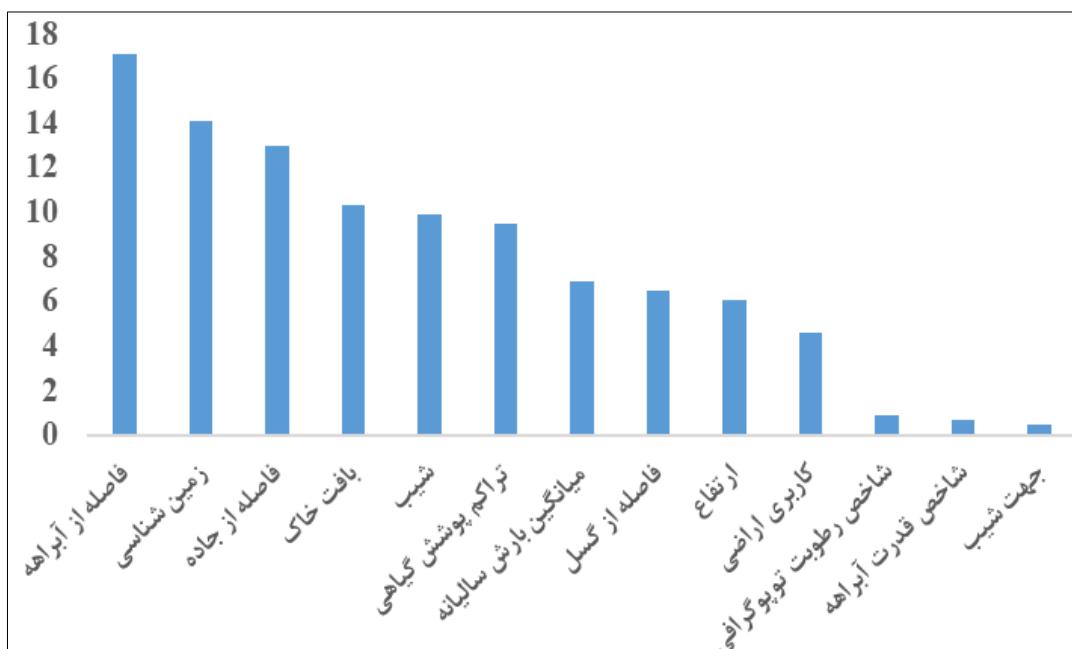
3. Phillips

و چنان‌چه سطح زیر منحنی بیش از ۹۰٪ باشد، قدرت تشخیص مدل بسیار بالا در نظر گرفته می‌شود. منحنی ROC توسط نرم‌افزار مکسنتر ترسیم می‌شود (پیرسون^۱، ۲۰۰۷).

بحث و یافته‌ها

بررسی نقش پارامترها

برای تعیین میزان تأثیر هر متغیر بر میزان خطر زمین لغزش در منطقه از روش درصد مشارکت هر متغیر با استفاده از خروجی بدست آمده از مدل مکسنتر استفاده شد (این میزان تأثیر با استفاده از میزان مشارکت متغیرهای مستقل در پنهانه بندی نقشه خطر بدست می‌آید). درصد مشارکت در مدل نشان دهنده آن است که بیشترین پارامترهای تأثیرگذار بر مدل خطر وقوع زمین لغزش، به ترتیب فاصله از آبراهه (۱۷/۱ درصد)، زمین شناسی (۱۴/۱ درصد) و فاصله از جاده (۱۳ درصد) می‌باشند و کمترین پارامترهای تأثیرگذار نیز به ترتیب جهت شیب (۵/۰ درصد)، شاخص قدرت آبراهه (۷/۰ درصد) و شاخص رطوبت توپوگرافی (۹/۰ درصد) می‌باشند (شکل ۵ جدول ۲).

شکل ۵: سهم هر شاخص در مشارکت مدل خطر وقوع زمین لغزش

^۱- Pearson

جدول ۲: سهم هر شاخص در مشارکت مدل خطر وقوع زمین لغزش

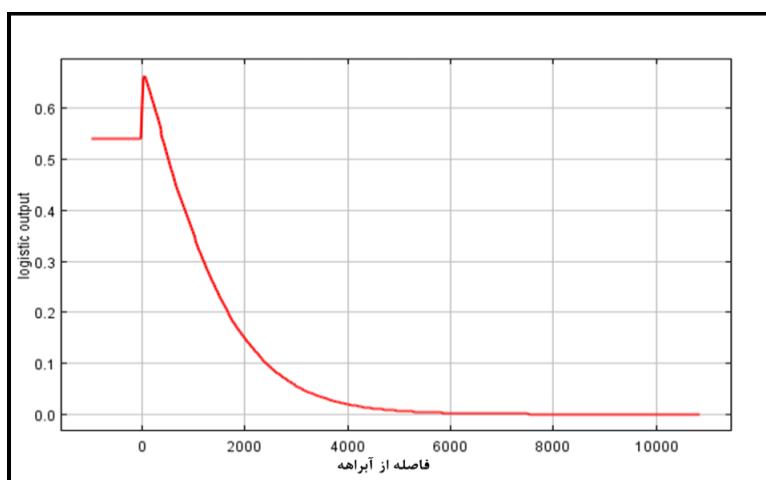
درصد مشارکت	نام پارامتر
۱۷/۱	فاصله از آبراهه (Distance to river)
۱۴/۱	زمین شناسی (Geology)
۱۳	فاصله از جاده (Distance to road)
۱۰/۳	بافت خاک (Soil pattern)
۹/۹	شیب (Slope)
۹/۵	تراکم پوشش گیاهی (NDVI)
۶/۹	میانگین بارش سالیانه (Average annual rainfall)
۶/۵	فاصله از گسل (Distance to fault)
۶/۱	ارتفاع (Elevation)
۴/۶	کاربری اراضی (Land use)
۰/۹	شاخص رطوبت توپوگرافی (Topographic Wetness Index)
۰/۷	شاخص قدرت آبراهه (Stream Power Index)
۰/۵	جهت شیب (Aspect)

تأثیر پارامترهای مختلف بر میزان خطر زمین لغزش

در این قسمت به جهت خلاصه کردن نتایج تنها به منحنی های پاسخ ۵ شاخص مهم تاثیرگذار بر خطر زمین لغزش که به ترتیب اهمیت که شامل: ترتیب فاصله از آبراهه، زمین شناسی، فاصله از جاده، بافت خاک و شیب می باشند مورد تحلیل قرار می گیرند.

شاخص فاصله از آبراهه

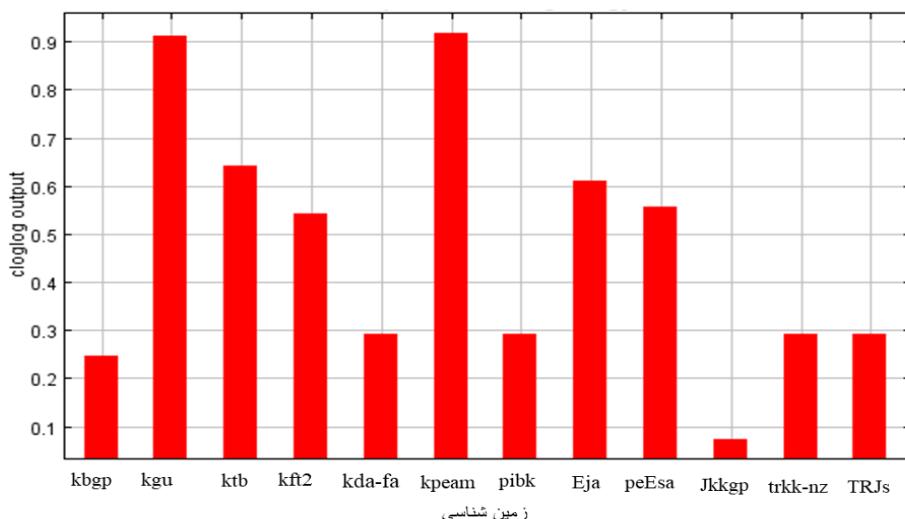
منحنی پاسخ پارامتر فاصله از آبراهه نشان می دهد که فاصله از آبراهه تا حدود ۱۰۰ متر، بیشترین احتمال خطر زمین لغزش وجود دارد و با افزایش فاصله از آن، میزان خطر زمین لغزش با کاهش چشمگیر موافق شده است (شکل ۶).

شکل ۶: منحنی پاسخ پارامتر فاصله از آبراهه در خطر زمین لغزش

شاخص زمین شناسی

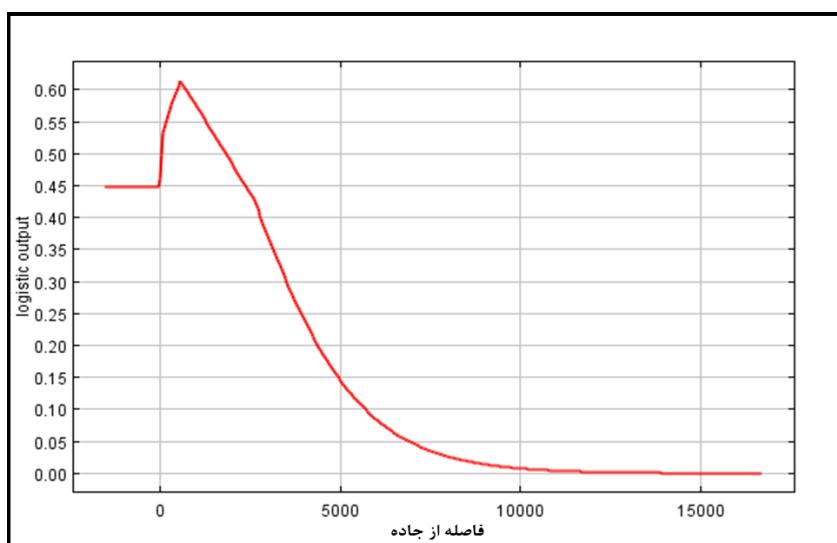
منحنی پاسخ پارامتر زمین شناسی نشان می دهد که بیشترین واحد زمین شناسی تاثیرگذار بر خطر زمین لغزش در منطقه واحد kpeam (فهلهیان) و kgu (گوربی) است و بعد از آن واحدهای ktb (تاربور)، Ejia (چهرم)، Esa (چهارم)، peEsa (پی ای اس ای) و kbgp (گروه خامی) است. کمترین واحدهای زمین شناسی تاثیرگذار نیز واحدهای jkkgp (گروه بنگستان) است (شکل ۷).

شکل ۷: منحنی پاسخ پارامتر زمین شناسی در خطر زمین لغزش

شاخص فاصله از جاده

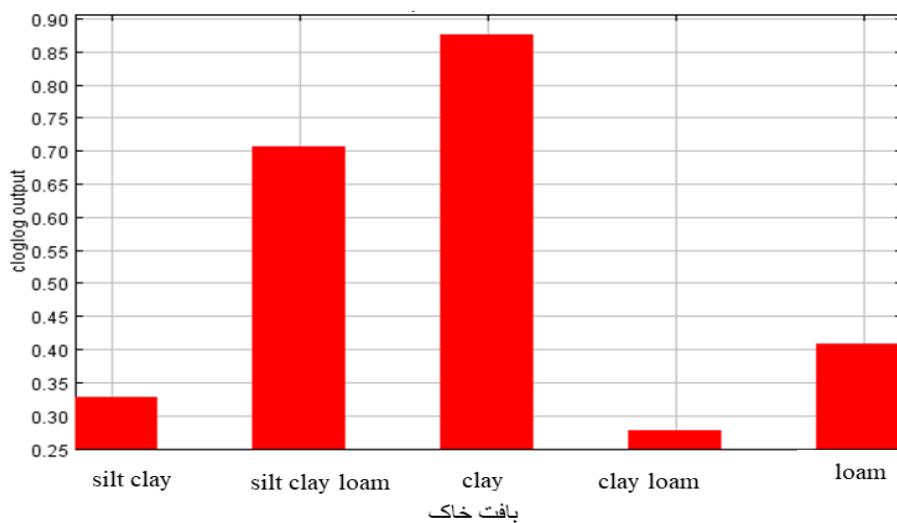
منحنی پاسخ پارامتر فاصله از جاده نشان می‌دهد که فاصله از جاده تا حدود ۱۰۰ متر، بیشترین احتمال خطر زمین لغزش وجود دارد و با افزایش فاصله از آن، میزان خطر زمین لغزش تا فاصله ۱۰۰۰ متر نیز افزایش نسبتاً کمتری داشته و با افزایش فاصله از جاده وقوع زمین لغزش با کاهش چشمگیر موواجه شده است (شکل ۸).

شکل ۸: منحنی پاسخ پارامتر فاصله از جاده در خطر زمین لغزش

شاخص بافت خاک

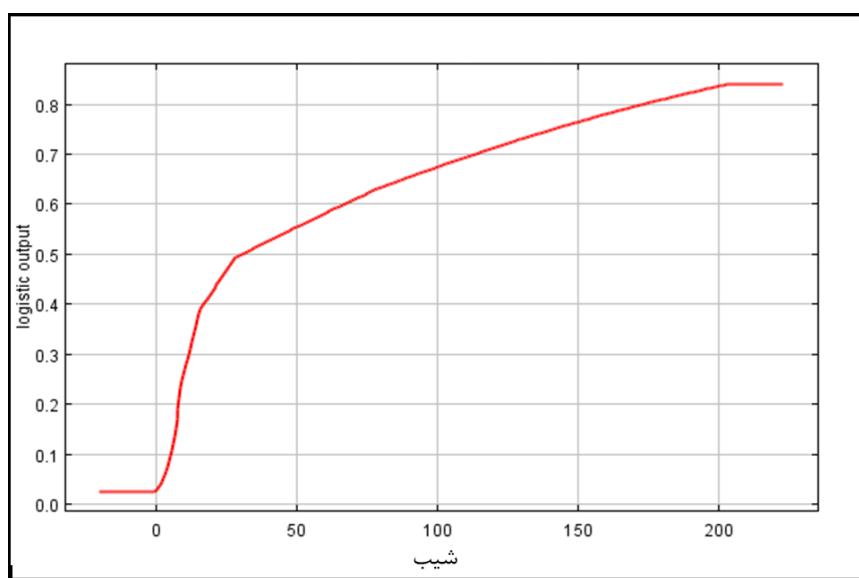
منحنی پاسخ پارامتر بافت خاک نشان می‌دهد که بافت رسی (clay) بیشترین میزان خطر زمین لغزش وجود دارد. پس از آن لوم رسی و سیلتی (silt clay loam)، لوم (loam)، رسی سیلت (silt clay) و لوم رسی (clay loam)، به ترتیب بیشترین میزان احتمال خطر زمین لغزش را دارا می‌باشند (شکل ۹).

شکل ۹: منحنی پاسخ پارامتر بافت خاک در خطر زمین لغزش

شاخص شیب

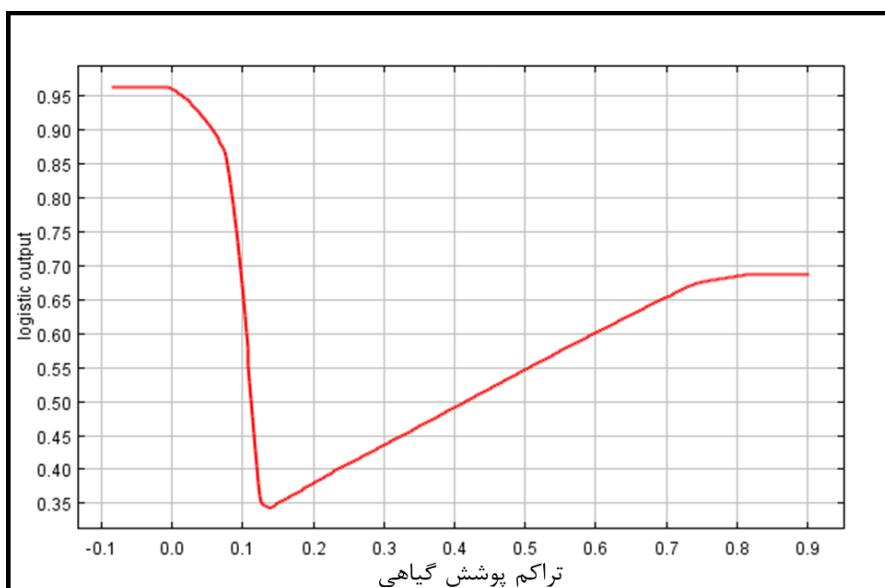
تحلیل منحنی پاسخ در خطر زمین لغزش در منطقه نشان می‌دهد که در شیب صفر درصد میزان احتمال زمین لغزش بسیار کم است اما از شیب صفر تا شیب انتهایی میزان احتمال زمین لغزش نیز به طور ناگهانی افزایش داشته است بطوری که از صفر درصد تا شیب تقریباً ۳۵ درصد میزان احتمال زمین لغزش بصورت نمایی افزایش یافته است (شکل ۱۰).

شکل ۱۰: منحنی پاسخ پارامتر شیب در خطر زمین لغزش

شاخص تراکم پوشش گیاهی

منحنی پاسخ تراکم پوشش گیاهی نشان می‌دهد که بیشترین میزان احتمال خطر زمین لغزش در تراکم ۰/۱- الی صفر است و پس از آن به طور ناگهانی میزان خطر زمین لغزش از صفر الی ۱/۲ به شدت کاهش پیدا کرده است و پس از آن دوباره با شیب ملایم میزان احتمال خطر زمین لغزش افزایش داشته است (شکل ۱۱).

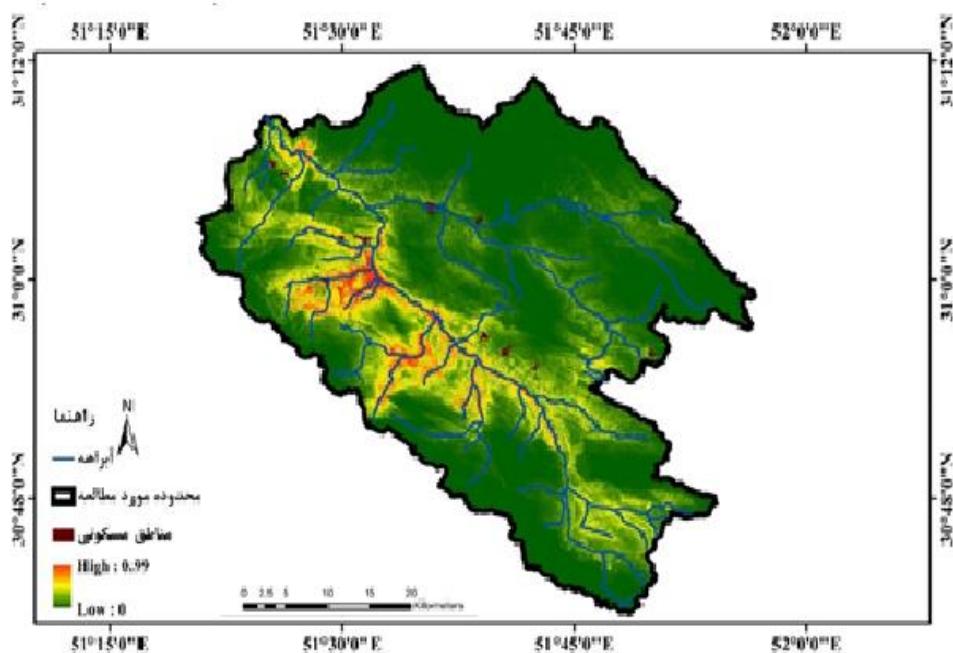

شکل ۱۱: منحنی پاسخ پارامتر تراکم پوشش گیاهی در خطر زمین لغزش

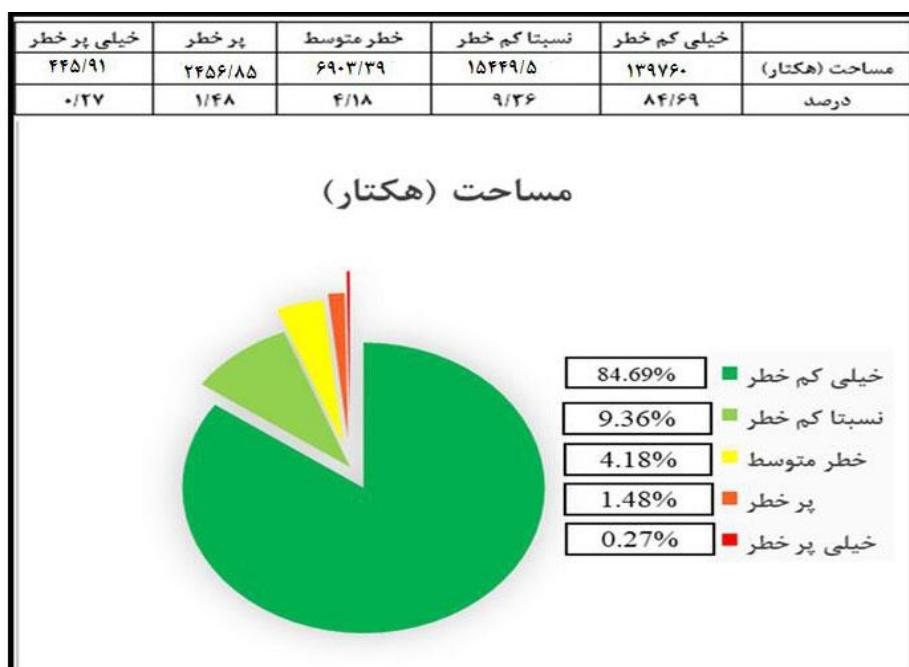
نقشه خطر زمین لغزش

نقشه خطر وقوع زمین لغزش حاصل از مدل مکست در شکل ۱۲ نشان داده شده است. نتایج نشان می‌دهد که هرچه ارزش به سمت صفر میل می‌کند، میزان احتمال وقوع زمین لغزش کاهش پیدا می‌کند و هر چه به سمت عدد یک میل می‌کند، میزان احتمال وقوع زمین لغزش افزایش می‌یابد. نتایج نشان می‌دهد بیشترین مناطق پرخطر در بخش‌های میانی و غرب منطقه قرار دارد و بخش‌های دیگر منطقه از جمله شمال و شرق دارای خطرپذیری کمی است.

با توجه به این که قابلیت پیش‌بینی مدل برای دامنه‌های مختلف خطر زمین لغزش یکسان نیست، از نقشه طبقه‌بندی شده خطر زمین لغزش استفاده می‌شود. نقشه نهایی پهنه بندی خطر زمین لغزش حوضه آبخیز کم، در این مطالعه جهت شناخت و تفسیر بهتر بر اساس فراوانی رخداد نقاط زمین لغزشی به پنج کلاس طبقه بندی گردید. این پنج کلاس‌های خطر شامل طبقات خیلی کم خطر، نسبتاً کم خطر، با خطر متوسط، پرخطر و خیلی پر خطر در نرم‌افزار ArcGIS 10.5 تهیی شد که بر اساس نتایج حاصل شده، از کل مساحت منطقه مورد مطالعه، ۱۳۹۷۶۰ هکتار (۸۴/۶۹ درصد) خیلی کم خطر، ۱۵۴۴۹/۵ هکتار (۹/۳۶ درصد) کم خطر، ۶۹۰۳/۳۹ هکتار (۴/۱۸ درصد) نسبتاً کم خطر، ۲۴۵۶/۸۵ هکتار (۱/۴۸ درصد) پر خطر و ۴۴۵/۹۱ هکتار (۰/۰۷ درصد) در طبقه خیلی پر خطر قرار دارد (شکل ۱۳).

شکل ۱۲: نقشه نهایی پهنه بندی خطر زمین لغزش در حوضه مورد مطالعه

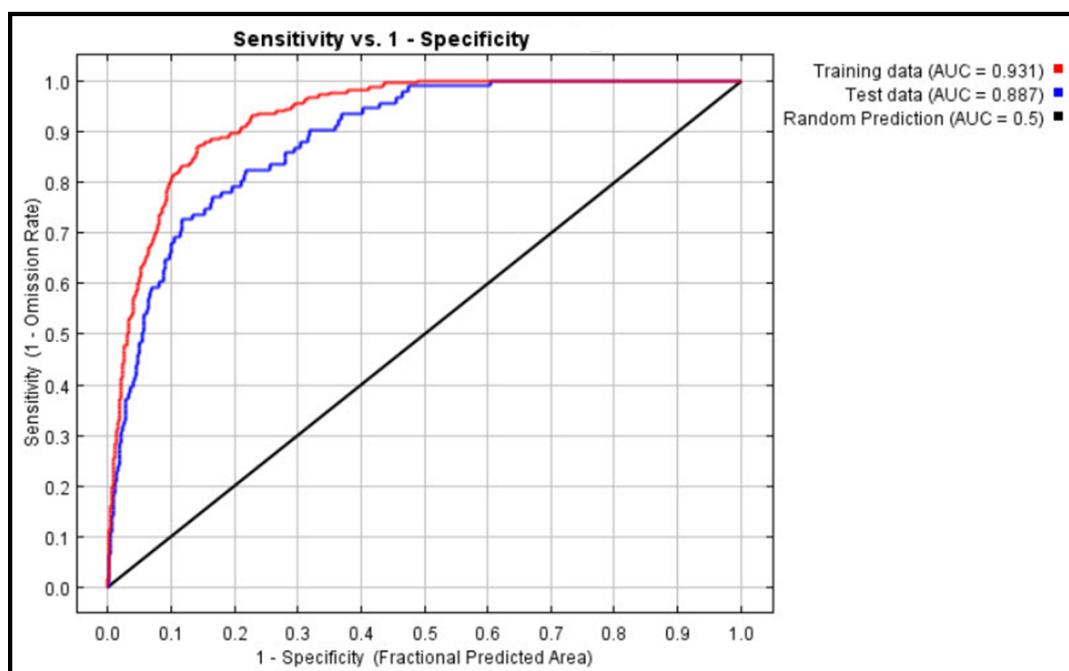

شکل ۱۳: مساحت (هکتار) و درصد طبقه بندی احتمال خطر زمین لغزش

اعتبار سنجی مدل

در این تحقیق همانطور که در قسمت قبلی بیان گردید، برای بررسی اعتبار مدل نهایی از شاخص سطح زیر منحنی (AUC) برای منحنی ROC استفاده شد. سطح زیر منحنی برای داده های آموزشی و آزمایشی محاسبه شد. چنان‌چه سطح زیر منحنی بیش از ۰/۹ باشد، قدرت تشخیص مدل بسیار بالا در نظر گرفته می‌شود (پیرسون، ۲۰۰۷). که این مقدار برای

داده‌های آموزشی برابر با ۹۳۱/۰ و برای داده‌های آزمایشی ۸۸۷/۰ به دست آمد و نشان دهنده این است که قدرت تشخیص مدل بسیار بالا در نظر گرفته می‌شود و مدل به خوبی می‌تواند مناطق مختلف خطر زمین لغزش را از یکدیگر تفکیک کند (شکل ۱۴).

شکل ۱۴: منحنی بررسی اعتبار مدل خطر زمین لغزش در حوضه آبخیز کمه

نتیجه گیری

در این تحقیق استفاده از مدل حداکثر انتروپی (Maxent) احتمال خطر زمین لغزش در حوضه آبخیز کمه در جنوب استان اصفهان مدلسازی شد. برای مدلسازی احتمال خطر زمین لغزش، ۱۳ پارامتر مورد استفاده قرار گرفت است که عبارتند از ارتفاع، شب، جهت شب، زمین شناسی، تراکم پوشش گیاهی، کاربری اراضی، بافت خاک، فاصله از گسل، فاصله از جاده، فاصله از آبراهه، شاخص رطوبت توپوگرافی، شاخص قدرت آبراهه و میانگین بارش سالانه استفاده شده است. در ابتدا لایه‌های اطلاعاتی این ۱۳ فاکتور تهیه شد. سپس تمامی لایه‌ها بصورت رستر تهیه و بصورت فایل ASCII ذخیره شد و نقاط زمین لغزش نیز بصورت فایل CSV تهیه شد و در نهایت در نرم افزار مکسننت برای ایجاد مدل سازی وارد شد. همچنین در این پژوهش نیز ۷۰ درصد داده‌ها به عنوان داده‌های تعليمی و ۳۰ درصد داده‌ها برای اعتبارسنجی مورد استفاده قرار در نهایت لایه نهایی در نرم افزار ArcGIS10.5 به پنج طبقه خیلی کم خطر، نسبتاً کم خطر، با خطر متوسط، پرخطر و خیلی پر خطر طبقه بندی شد.

بر اساس طبقه بندی تصاویر، مساحت مناطق خیلی کم خطر تا خیلی پر خطر به ترتیب ۸۶/۶۹ درصد، ۹/۳۶ درصد، ۱۸/۴۸ درصد، ۱۱/۴۸ درصد و ۰/۲۷ درصد بودند. برای بررسی اعتبار مدل نهایی از شاخص سطح زیر منحنی (AUC) برای منحنی ROC استفاده شد. چنان‌چه سطح زیر منحنی بیش از ۰/۹ باشد، قدرت تشخیص مدل بسیار بالا در نظر گرفته می‌شود که این مقدار در این مطالعه برابر با ۹۳۱/۰ به دست آمد و نشان دهنده این است که قدرت تشخیص مدل بسیار بالا در نظر گرفته می‌شود و مدل به خوبی می‌تواند مناطق مختلف خطر زمین لغزش را از یکدیگر تفکیک کند. منحنی

پاسخ پارامتر فاصله از آبراهه نشان می دهد که فاصله از آبراهه تا حدود ۱۰۰ متر، بیشترین احتمال خطر زمین لغزش وجود دارد و با افزایش فاصله از آن، میزان خطر زمین لغزش با کاهش چشمگیر مواجه شده است. همچنین نتایج نوجوان و همکاران (۱۳۹۸) نیز نشان می دهد که بیشترین زمین لغزش در فاصله ۱۰۰ متری از آبراهه و عابدینی و قاسمیان (۱۳۹۴) تا فاصله ۱۰۰ متر از آبراهه اتفاق افتاده است. در این مطالعه شاخص زمین شناسی نیز دومین شاخص تاثیر گذار بر وقوع زمین لغزش می باشد که بیشترین وقوع زمین لغزش در سازند گورپی (KGU) که دارای شیل آبی رنگ مایل به خاکستری، مارن و میان لایه های ماسه سنگ گلوکونیتی است اتفاق افتاده است. سازند مارن از نظر وقوع زمین لغزش بسیار حساس می باشد که با نتایج محمدخان و همکاران (۱۳۹۳)، عسگری و همکاران (۱۳۹۷) همخوانی دارد.

منحنی پاسخ پارامتر فاصله از جاده نیز نشان می دهد که فاصله از جاده تا حدود ۱۰۰ متر، بیشترین احتمال خطر زمین لغزش وجود دارد و با افزایش فاصله از آن وقوع زمین لغزش با کاهش چشمگیر مواجه شده است. نتایج نوجوان و همکاران (۱۳۹۸) نیز نشان می دهد که بیشترین وقوع زمین لغزش در فاصله کمتر از ۱۰۰ متر بیشترین زمین لغزش اتفاق افتاده و با افزایش فاصله از ۲۰۰۰ متر میزان وقوع زمین لغزش کاهش پیدا کرده است. در مورد عامل بافت خاک نیز بیشترین وقوع زمین لغزش در خاک های لوم سیلت رسی و رسی اتفاق افتاده است و آن هم به این دلیل است که لوم رسی و سیلیت (Silty-Clay) دارای مقدار رس ۲۷ تا ۴۰ درصد و مقدار شن نیز از ۲۰ درصد کمتر است و رسی (Clay-Loam) مقدار رس بیش از ۴۰ درصد و مقدار شن و سیلیت آن به ترتیب از ۴۵ تا ۴۰ درصد کمتر است و دارای بافت درشت است.

با توجه به نقش پوشش گیاهی در بروز زمین لغزش، میتوان بیان نمود که نبود پوشش گیاهی منجر به سهولت در شستشوی دامنه ها هنگام بارندگی می شود، همچنین به علت قرار گرفتن خاک دامنه ها در معرض مستقیم هوا، به سهولت دچار هوازدگی خواهند شد که این امر منجر به ناپایدار شدن خاک می شود (عابدینی و یعقوب نژاد اصل، ۱۳۹۶). در این پژوهش نیز به دلیل اینکه در منطقه پوشش گیاهی بصورت ضعیف مرتعی و کشاورزی قرار دارد لذا میزان زمین لغزش نیز زیاد است. نتایج این پژوهش نشان داد که از شیب صفر درصد تا شیب تقریباً ۳۵ درصد میزان احتمال زمین لغزش بصورت نمایی افزایش یافته است و پس از آن با شیب ملایم تر میزان زمین لغزش افزایش یافته است. در شیب های صفر تا ۳۵ درصد که مناطق انسان ساخت و کاربری کشاورزی غالب کاربری در منطقه است نشان دهنده تأثیر زیاد انسان بر وقوع زمین لغزش است (بسطامی ۱۳۹۶؛ فام و همکاران^۱، ۲۰۱۹؛ حنیفی نیا و همکاران ۱۳۹۹). عامل جهت شیب در منطقه نشان می دهد که بیشترین اثرگذاری شیب در جهت شمالی منطقه به دلیل برخورداری از بارش و رطوبت، نقش مؤثری در ایجاد حرکات لغزشی منطقه ایفا می کنند که با نتایج نوجوان و همکاران (۱۳۹۸) همخوانی دارد. با توجه به نقش پوشش گیاهی در بروز زمین لغزش، میتوان بیان نمود که نبود پوشش گیاهی منجر به سهولت در شستشوی دامنه ها هنگام بارندگی می شود، همچنین به علت قرار گرفتن خاک دامنه ها در معرض مستقیم هوا، به سهولت دچار هوازدگی خواهند شد که این امر منجر به ناپایدار شدن خاک می شود (عابدینی و یعقوب نژاد اصل، ۱۳۹۶). منحنی پاسخ پارامتر بارش نشان می دهد که احتمال افزایش زمین لغزش با افزایش میزان بارش تا ۱۱۵۰ میلی متر روند صعودی داشته و با سپس با شیب ملایم، با افزایش بارش تا ۱۲۰۰ میلی متر میزان خطر زمین لغزش کاهش پیدا کرده است. دوام و شدت بارش نقش عمدہ ای در وقوع زمین لغزش به عهده دارد که به عوامل مختلف دیگری از جمله

¹. Pham

شرایط اقلیمی، توبوگرافی و ساختمان زمین شناسی شبیه‌ها و نفوذپذیری دامنه بستگی دارد (اسپیزو و بنگوکیا^۱، ۲۰۰۲؛ سونگ^۲ و همکاران ۲۰۱۴). در منطقه مورد مطالعه نیز روند بارندگی با زمین لغزش در قسمت‌هایی افزایش و سپس کاهش و سپس دوباره افزایش یافته است و این به دلیل آن است که در مناطقی که زمین لغزش بیشتر بوده است دارای بافت خاک لوم، رسی و شنی بوده است که با وجود بارندگی در مناطق دارای خاک‌های سیلتی رسی خطر وقوع زمین لغزش نیز افزایش می‌یابد (لیبورگ^۳ و همکاران ۲۰۱۰). حتی پاسخ پارامتر فاصله از آبراهه نشان می‌دهد که فاصله از آبراهه تا حدود ۱۰۰ متر، بیشترین احتمال خطر زمین لغزش وجود دارد و با افزایش فاصله از آن، میزان خطر زمین لغزش با کاهش چشمگیر مواجه شده است. همچنین نتایج نوجوان و همکاران (۱۳۹۸) نیز نشان می‌هد که بیشترین زمین لغزش در فاصله ۱۰۰ متری از آبراهه و عابدینی و قاسمیان (۱۳۹۴) تا فاصله ۱۰۰ متر از آبراهه اتفاق افتاده است. در این پژوهش نیز به دلیل اینکه در منطقه پوشش گیاهی بصورت ضعیف مرتعی و کشاورزی قرار دارد لذا میزان زمین لغزش نیز زیاد است. با توجه به احتمال خطر زمین لغزش در حوضه مورد مطالعه، که در موارد زیادی از این حرکات لغزشی به دلیل تاثیر آب بوده که با انجام کارهای حفاظتی و آبخیزداری از ورود آب به مناطق پر خطر و یا زهکش نمودن آب اضافی مناطق لغزشی، میتواند تا حدودی از اثر این حرکات کاست و باعث کم شدن و یا تثبیت حرکات زمین لغزشی شد. ساخت دیواره‌های حائل، جلوگیری از تخریب پوشش گیاهی و کاشت گونه‌های مرتعی و جنگلی بومی، ممانعت از فعالیت‌ها و کاربری ناصحیح منطقه، ممانعت از گسترش مناطق مسکونی و یا مراکز عمومی در مناطق پر خطر لغزشی و همچنین پایداری سازی سکوهای دامنه‌ای به عنوان نمونه‌های از راهکارهای پیشنهادی برای کاهش این نوع مخاطره در منطقه مورد مطالعه می‌باشد.

منابع

- ابراهیمی، م.، حبیب‌الله‌یان، م، امیراحمد، ا.، زنگنه اسد، م، ۱۳۹۴. بررسی اثر جاده سازی بر وقوع زمین لغزش‌های سطحی با استفاده از مدل پایداری دامنه‌ها. مطالعه موردی: حوضه آبخیز کلات، مجله آمایش جغرافیایی فضایی، ۱۵(۱۵)، ۱۴۳-۱۵۶.
- جعفری، ت.، گلی مختاری ل.، ناعمی تبار، م، ۱۳۹۸، پهنه بندی خطر لغزش در حوضه آبریز بدرانلو با استفاده از روش فرایند تحلیل شبکه‌ای (ANP). فضای جغرافیایی، ۱۹(۶۶)، ۱۷-۱.
- حنیفی نیا، ع.، نظرنژاد، ح.، نجفی، س.، کرنژادی، آ.، ۱۳۹۹. اولویت بندی عامل‌های موثر بر وقوع زمین لغزش و پهنه بندی ی حساسیت آن در آبخیز چریک آباد ارومیه با استفاده از مدل آنتروپی شانون، پژوهش‌های آبخیزداری، ۳۳(۴)، ۳۲-۴۸.

¹-Espizua and Bengochea

²- Xiang

³- Lebourg

- مددی، ع.، عطا غفاری گ و پیروزی، ا.، ارزیابی و پنهانه بندی خطر زمین لغزش با استفاده از مدل ویکور (مطالعه موردی: حوضه آبخیز آق لاقان چای)، پژوهش های ژئومورفولوژی کمی. ۳(۴): ۱۴۱-۱۲۴.
- محمدنیا، م.، فلاح قالهری، غ.، ۱۳۹۷، شبیه سازی احتمال وقوع زمین لغزش با استفاده از منطق فازی و فرایند تحلیل سلسه مراتبی (مورد مطالعه: حوضه آبخیز پیوهزن - ارتفاعات جنوبی بینالود). نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی. ۱۸(۴۸): ۱۳۰-۱۱۵.
- محمدخان، ش.، ویسی، ع.، باقری، ک.، ۱۳۹۳، پتانسیل سنجی خطر زمین لغزش با استفاده از مدل آنتروپی، مطالعه موردی (منطقه کوهستانی شیرپناه در جنوب غرب استان کرمانشاه. جغرافیای سرزمین. ۱۱(۴۴): ۱۰۳-۸۹).
- محمودی، ف.، ۱۳۸۷، ژئومورفولوژی دینامیک، چاپ دوم، انتشارات پیام نور، ۱۴۱ ص.
- زیدی، ا.، زمانی، ن.، و مومنی اصل، م.، کولیوند، ح.، ۱۳۹۲، معرفی روش *MaxEnt* برای ارزیابی زیستگاه حیات وحش در ایران، اولین همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی، تهران.
- ذاکری نژاد، ر.، ارزیابی مدل های رقومی ارتفاع جهت تهیه نقشه پتانسیل فرسایش خندقی با استفاده از مدل مکسنت و سامانه اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: حوضه آبخیز سمیرم، جنوب استان اصفهان).
- نوجوان، م.، سادات شاه زیدی، س.، دادوی، م.، امین الرعایایی، ه.، ۱۳۹۸، پنهانه بندی خطر زمین لغزش با استفاده از تلفیق دو مدل فرآیند تحلیل سلسه مراتبی و فازی (مطالعه موردی: حوضه آبخیز کمه، استان اصفهان). پژوهش های ژئومورفولوژی کمی. ۷(۲۸): ۱۵۹-۱۴۲.
- عابدینی، م.، قاسمیان، ب.، شیرزادی، ع.، ۱۳۹۳، مدل سازی خطر وقوع زمین لغزش با استفاده از مدل آماری رگرسیون لجستیک مطالعه موردی: استان کردستان، شهرستان بیجار، جغرافیا و توسعه. ۱۲(۳۷): ۱۰۲-۸۵.
- عسگری، ش.، قواتی، ع.، شادر، ص.، ۱۳۹۷، تحلیل فضایی شاخصهای تاثیرگذار زمین لغزشها بر بار رسویی حوضه سد ایلام. فصلنامه‌ی علمی-پژوهشی فضای جغرافیایی. ۱۸(۶۳): ۳۱۸-۲۹۹.
- بسطامی، ش.، ۱۳۹۶، پنهانه بندی زمین لغزش در حوضه آبخیز با استفاده از مدل تلفیقی فیزیک بنیان و حداکثر آنتروپی (مطالعه موردی: بخشی از زون زمین شناسی کوه داغ-هزارمسجد)، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست. دانشگاه بیرجند.
- حسینپور میل آغاردان، ا.، عباسپور، رع.، ۱۳۹۳، بهبود نتایج پیش بینی وقوع زمین لغزش با استفاده از تئوری آنتروپی شانون. دانش مخاطرات. ۱(۲): ۲۶۸-۲۵۳.
- رستمی، ز.، المدرسی، س.ع.، جمالی، ع.ا.، ۱۳۹۸، پنهانه بندی خطر زمین لغزش با استفاده از منطق فازی (مطالعه موردی: حوضه ی آبخیز سد چم گردلان ایلام)، مخاطرات محیط طبیعی سال هشتم، ۱-۱۸.
- *Astuti, W. T., Muslim, M. A., & Sugiharti, E. (2019). The Implementation of The Neuro Fuzzy Method Using Information Gain for Improving Accuracy in Determination of Landslide Prone Areas. Scientific Journal of Informatics, 6(1), 95-105.*
- *Espizua, L. E., & Bengochea, J. D. (2002). Landslide hazard and risk zonation mapping in the Rio Grande Basin, Central Andes of Mendoza, Argentina. Mountain Research and Development, 22(2), 177-185*

- Chang, Z., Du, Z., Zhang, F., Huang, F., Chen, J., Li, W., & Guo, Z. (2020). *Landslide Susceptibility Prediction Based on Remote Sensing Images and GIS: Comparisons of Supervised and Unsupervised Machine Learning Models*. *Remote Sensing*, 12(3), 502.
- Klai, A., Haddad, R., Bouzid, M. K., & Rabia, M. C. (2020). *Landslide susceptibility mapping by fuzzy gamma operator and GIS, a case study of a section of the national road n° 11 linking Mateur to Béja (Nortshern Tunisia)*. *Arabian Journal of Geosciences*, 13(2), 58.
- Thanh, D. Q., Nguyen, D. H., Prakash, I., Jaafari, A., Nguyen, V. T., Van Phong, T., & Pham, B. T. (2020). *GIS based frequency ratio method for landslide susceptibility mapping at Da Lat City, Lam Dong province, Vietnam*. *Vietnam J. Earth Sci*, 42, 55-66.
- Hu, Q., Zhou, Y., Wang, S., & Wang, F. (2020). *Machine learning and fractal theory models for landslide susceptibility mapping: Case study from the Jinsha River Basin*. *Geomorphology*, 351, 106975.
- Olaya, V., Conrad, O. (2008). *Geomorphometry in SAGA*. Hengl T., Reuter H.I. (Eds.), *Geomorphometry: Concepts, Software, Applications*. Elsevier, Amsterdam, 293-308
- Roy, J., & Saha, S. (2019). *Landslide susceptibility mapping using knowledge driven statistical models in Darjeeling District, West Bengal, India*. *Geoenvironmental Disasters*, 6(1), 11.
- Paoletti, V., Tarallo, D., Matano, F., & Rapolla, A. (2013). *Level-2 susceptibility zoning on seismic-induced landslides: An application to Sannio and Irpinia areas, Southern Italy*. *Physics and Chemistry of the Earth, Parts A/B/C*, 63, 147-159.
- Pal, S. C., Das, B., & Malik, S. (2019). *Potential Landslide Vulnerability Zonation Using Integrated Analytic Hierarchy Process and GIS Technique of Upper Rangit Catchment Area, West Sikkim, India*. *Journal of the Indian Society of Remote Sensing*, 47(10), 1643-1655.
- Phillips, S.J., Anderson, R.P. & Schapire, R.E. (2006). *Maximum entropy modeling of species geographic distributions*. *Ecological modelling*, 190(3-4), 231-259.
- Phillips, S.J., Dudik, M, and Schapire, R.E. (2004). *A maximum entropy approach to species distribution modeling*. In *Procecding of the twenty-first international conference on Machine learning* (p.83).ACM.
- Pham, B. T., Jaafari, A., Prakash, I. & Bui, D. T. (2019). *A novel hybrid intelligent model of support vector machines and the MultiBoost ensemble for landslide susceptibility modeling*. *Bulletin of Engineering Geology and the Environment*, 78 (4), 2865-2886.

- Pearson, R.G. (2007). *Species distribution modeling for conservation educators and practitioners. Synthesis*. American Museum of Natural History, 50, 54-89.
- Xiang, W., Li, G. F., & Li, Y. R. (2014). *Hainan Tropical Rainforest Landslide Analysis and Prevention Measures. Applied Mechanics and Materials*, 638-640, 648–651.
- Zevenbergen, L.W., Thorne, C.R. (1987). *Quantitative Analysis of Land Surface Topography. Earth Surface Processes and Landforms*, 12, 47-56.
- Dahal, R. K., Hasegawa, S., Nonomura, A., Yamanaka, M., Dhakal, S., & Paudyal, P. (2008). *Predictive modelling of rainfall-induced landslide hazard in the Lesser Himalaya of Nepal based on weights-of-evidence. Geomorphology*, 102(3-4), 496-510.
- Lebourg, T., Hernandez, M., Zerathe, S., El Bedoui, S., Jomard, H., & Fresia, B. (2010). *Landslides triggered factors analysed by time lapse electrical survey and multidimensional statistical approach. Engineering Geology*, 114(3), 238-250.
- Vojteková, J., & Vojtek, M. (2020). *Assessment of landslide susceptibility at a local spatial scale applying the multi-criteria analysis and GIS: a case study from Slovakia. Geomatics, Natural Hazards and Risk*, 11(1), 131-148.